

А я кажу вам: день іде,
Іде така година,
Коли ні тут, ні там, ніде
Кордонів жодних не буде,
Лиш даль далека, синя.

А я кажу вам: близький час
І хвиля недалека,
Що буря звіється нараз,
Згуртує і змішає нас
І зблизька, і здалека.

Хто каже вам, що все одно,
Де жити, як вмирати, —
Той тягне вас в багно на дно,
Той вам дає без дна судно
І каже кермувати.

А я кажу нам: майте слух
І позір тому дайте,
Що вам говорить волі дух
Про близьку хвилю завірюх,
І хвилі тої чайте!

Як вдарить нам підземний дзвін
І сурми заголосять,
То йдім туди, де кличе він —
Через кордони ген над Дін!..
Нас кості предків просять.

Не підем ми, прийдуть вони —
Таке вже в світі право...
Як сталь гартується в огни,
Так ти нас, воле, розогни,

Веди, веди нас, славо!

Краків, 1911

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «На маргінесах»](#);